

Passe-Partout

Kunstmagazine - 2024

Editie 14.4



Katherine England met mozaïek hond



Katherine England

Speels en felgekleurd dát is mijn stijl

Mijn naam is Katherine England ik ben kunstenaar en woon in zuid-Californië USA

“Hoewel ik met verschillende soorten media werk, ben ik vooral bekend om mijn mozaïekwerk en mijn sculpturen.

Ongeveer twintig jaar geleden begon ik met het maken van sculpturen. Het was vóór de tijd dat Internet zijn intrede deed.

Het was toen een uitdaging om informatie te verzamelen om erachter te komen hoe ik de soorten wezens kon maken die ik me voorstelde.

Toen ik eenmaal vertrouwen had in mijn eigen methode, leek er geen grens meer te zijn aan het bouwen van welk beeldhouwwerk ik maar wilde.

Ik heb ook een manier ontwikkeld om nog grotere sculpturen te maken met metaal en substraat als fundering.

Ik geniet echt van alle verschillende disciplines die nodig zijn om een van deze stukken te maken. Van het oplossen van problemen tot het pushen van mezelf om steeds meer uitdagende projecten uit te proberen.

Deze harten zijn gemaakt om geld in te zamelen voor ons lokale kunstprogramma op school





De tuinbollen zijn anders uitgevoerd dan de andere sculpturen doordat ze geen schuimkern hebben. Ik gebruik een rubberen bal en we bedekken deze met twee lagen Alkalibestendig glasvezelgaas en een kunstharz lijm. Daarna brengen we ons glas en tessera aan met tegelmortel als lijm en geschuurde voeg als finishing touch





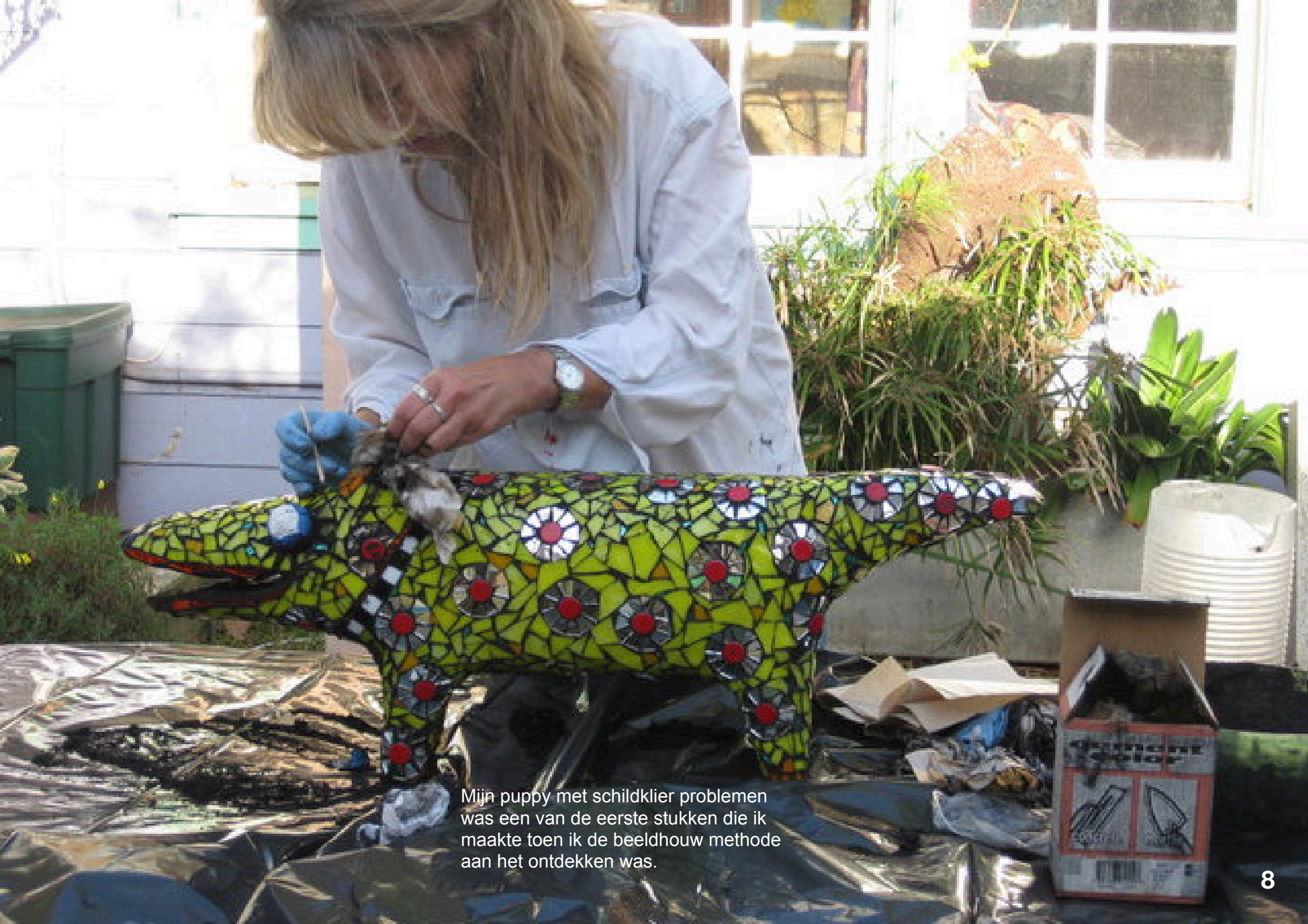
Deze bevallige zeemeermin ligt bij iemand in een privé zwembad

Midden:
Dit was een opdracht waar ik vooral van genoot omdat de klant me vertelde dat ik alles kon doen wat ik wilde

Rechts:
Deze vis totem bevindt zich in Alaska in een zalm educatiecentrum

Witte totems onder:
Dit is werk van studenten na een vijfdaagse Totem-bootcamp.
Nu hoeven ze alleen nog maar de coatings van cement en gaas aan te brengen en dan kunnen ze het decoreren met het glas.





Mijn puppy met schildklier problemen was een van de eerste stukken die ik maakte toen ik de beeldhouw methode aan het ontdekken was.



Mijn beeldhouw methode maakt het gemakkelijk om elke vorm of wezen te creëren die je maar kunt bedenken

Inspiratie door toevallige ontdekkingen

Ik reis veel en dat helpt me om niet vast te lopen in de gevoeligheid van de Amerikaanse kunst en het algemene landschap waaraan ik de meeste dagen wordt blootgesteld. Een groot deel van mijn inspiratie komt van toevallige ontdekkingen, van openbare kunst in Europa en Groot-Brittannië. Door Internet wordt ik beïnvloed door kunstenaars van over de hele wereld.

Ik woon in een conservatieve omgeving en dat beïnvloed mijn werk

Ik ben in de jaren 60 opgegroeid in San Francisco, dus mijn stijl is speelser met fellere kleuren. Ik woon in een zeer conservatieve omgeving, dus mijn installaties moeten over het algemeen 'mooi' zijn, maar ik probeer altijd een soort verrassingselement toe te voegen. Zoals mijn plassende hond.

Als ik openbare installaties maak, breng ik veel tijd door met de lokale bewoners en probeer ik projecten te ontwikkelen waarin de lokale geschiedenis of cultuur wordt geïntegreerd”

<https://www.katherineengland.com/>

<https://www.instagram.com/katherinesstudio/>



Ook voor een mooie
muurschildering draait
Katherine haar hand niet om.



Purple Rain

Rondlopen in een aquarel schilderij

November in Sydney Australië is het Jacaranda seizoen. Terwijl de bomen bloeien, lijkt het licht te veranderen, blauwer te worden – tegelijkertijd zachter en harder. Geen enkele andere bloei heeft zo'n transformerend effect op de stad.

Eén verhaal schrijft de paarse waas van november toe aan de inspanningen van een ziekenhuisdirecteur die elke pasgeborene met een Jacaranda zaailing naar huis stuurde.

Een minder romantische verklaring is dat de bomen een populaire openbare aanplant waren in de verfraaiing programma's van het begin van de 20e eeuw, tot aan de jaren vijftig en zestig.

Aan het eind van de bloei komt er een moment waarop er net zoveel bloemen op de grond liggen als er nog aan de bomen zitten. Dan is het op zijn mooist. Alsof je in een aquarel schilderij rond loopt.

De boom wordt vaak aangezien voor een inheemse Australiër; hij is eigenlijk inheems in Brazilië.

De plant werd in Brazilië ontdekt door plantenjager en botanicus Allan Cunningham in 1818.



'Drie nichtjes'

Europa
is van Picasso

maar India is
alleen van

Amrita Sher-Gil

Amrita Sher-Gil was opgeleid in Parijs, maar werd een ster in India.

Ze bestudeerde Indiase grotschilderingen en schilderde de Indiase bevolking. Toch werd ze ook bekritiseerd om haar kille schilderijstijl. Waren haar schilderijen een modernistische vingeroefening of schilderde ze het moeilijke leven van de bevolking?

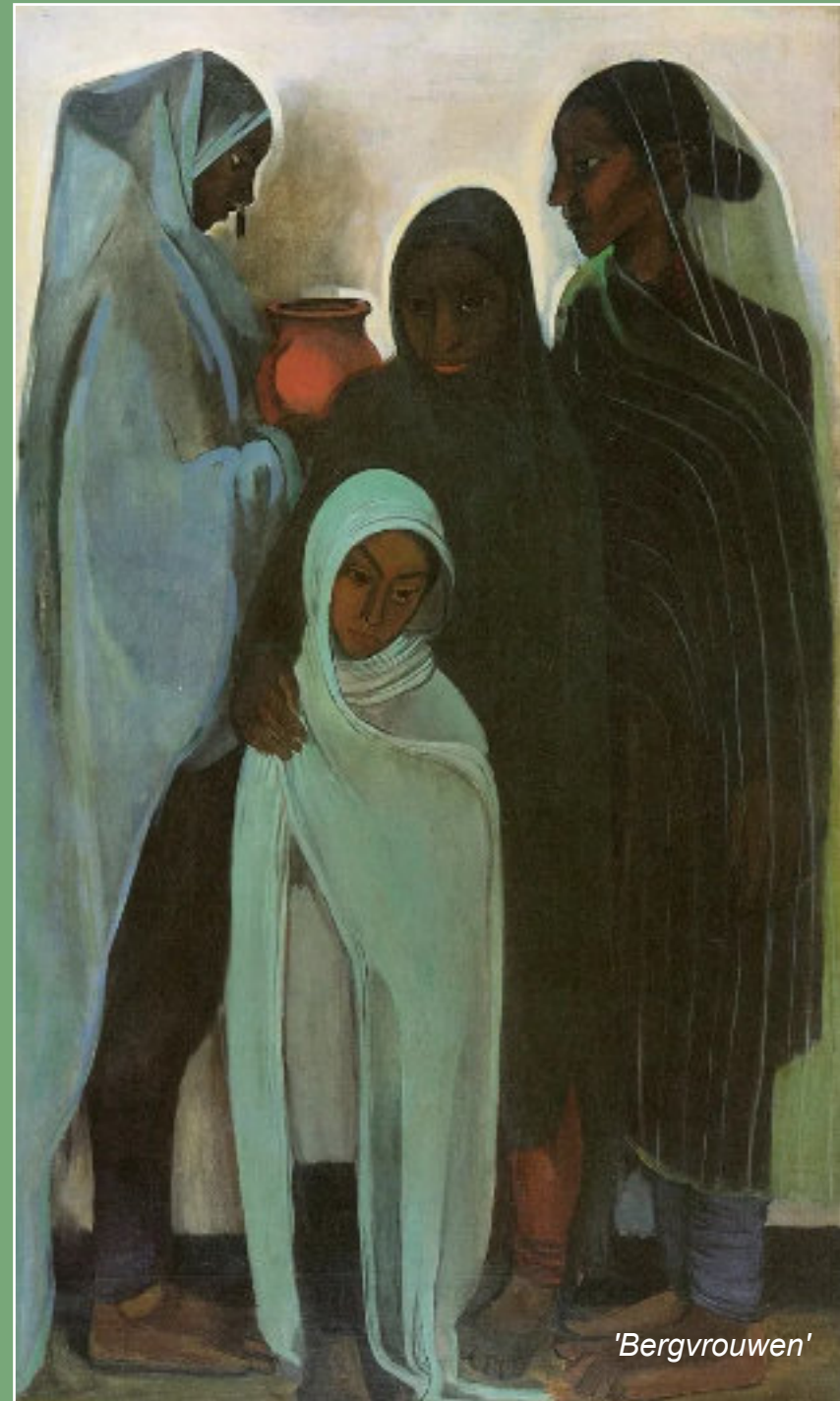
Amrita Sher-Gil was de dochter van een Indiase vader en een Hongaarse moeder en groeide op in Boedapest. Op haar 16e verhuisde ze naar Parijs om studeren aan de Académie de la Grande Chaumière en later aan de officiële École des Beaux-Arts.

Haar leraar Lucien Simon was onder indruk van haar talent en bracht haar in contact met andere kunstenaars.

Gouden medaille en lidmaatschap van de Grand Salon Parijs

In 1933 exposeerde ze haar schilderij “Jonge meisjes” op de jaarlijkse salon. Het doek leverde haar een gouden medaille op en een lidmaatschap van de Grand Salon in Parijs. Ze was niet alleen de jongste persoon die deze prijs won, maar ook de eerste Aziatische persoon.

Je zou verwachten dat Sher-Gil na dit succes haar carrière in Parijs verder zou uitbouwen, maar ze besloot terug te gaan naar India. Ze zei hier zelf over: “Tegen het einde van 1933 begon ik gekweld te worden door een intens verlangen om terug te keren naar India, waarbij ik op een vreemde, onverklaarbare manier voelde dat daar mijn lot als schilder lag.”



'Bergvrouwen'



'Het Bruidstoilet'

Eenmaal in India ontdekte ze een nieuwe wereld. Tijdens een rondreis bezocht ze de grotten van Ajanta, waar eeuwenoude schilderijen waren aangebracht op de muren van de Boeddhistische kloosters.

De schilderijen inspireerden haar tot een reeks schilderijen, waarin ze haar modernistische stijl combineerde met de Indiase cultuur.

In “het Bruidstoilet” is goed te zien hoe ze de houdingen van de afgebeelde vrouwen spiegelde aan de Ajanta-schilderingen.

Altijd weer kritiek

De Indiase schilderijen van Amrita Sher-Gil hadden veel succes. In 1937 won ze de gouden medaille op de jaarlijkse tentoonstelling van de Bombay Art Society. Ze won de prijs met een schilderij van haar drie nichtjes Beant Kaur, Narwair Kaur and Gurbhajan Kaur (Drie Meisjes). Vooral de moderne stijl met versimpelde vormen maakte veel indruk.

Toch was er ook weer kritiek. Amrita Sher-Gil was geboren in Hongarije en niet opgegroeid in India. Critici vonden dat Amrita schilderde als een toerist. Amrita's werk zou kil en onpersoonlijk zijn

Ze was meer bezig met modernistische trucjes, dan met de geportretteerde bevolking. Had ze wel oog voor de armoede van het Indiase volk? Haar moderne stijl was ook in hun ogen kil en onpersoonlijk.

Zelf was het hier totaal mee oneens. “Ik benader een schilderij meer op het abstracte vlak dan het puur picturale, niet alleen omdat ik schilder ben, maar ook omdat ik een hekel heb aan goedkope emotionele trucs.”



Zelfportret als 'Tahitiaanse'

'Bergvrouwen' schilderij ademt eenzaamheid uit.

In de schilderijen van Amrita Sher-Gil zijn de personen vaak in zichzelf gekeerd. De 'Bergvrouwen' dragen simpele kleding, hebben laaghangende schouders en kijken naar beneden. Het schilderij ademt eenzaamheid uit, zelfs de beschermende hand op de schouders van het jongste zusje kan dat niet weg nemen. In het schilderij 'Bergmannen' kijken de personen elkaar niet aan.

Amrita Sher-Gil laat zien dat je ook zonder realisme, met simpele vormen en kleuren, het gevoel van uitzichtloosheid kan overbrengen.


Amrita is een meester in het spel met lichte en donkere vlakken

Tegelijk is 'Bergvrouwen' ook als moderne compositie zeer geslaagd. Sher-Gil toont zich een meester in het spel met lichte en donkere vlakken. Zo creëert ze contrasten tussen de twee vrouwen in lichte jurk links en donkere kleding rechts, maar ook tussen de twee zusjes (lichte kleding voor, donkere kleding achter). Met een paar simpele steunkleuren (rood en groen), zorgt ze er bovendien voor dat het schilderij niet plat wordt. Amrita Sher-Gil laat zo zien dat een interessante modernistische compositie kan samengaan met een sociaal relevant schilderij.

Vermoedelijk overleden aan infectie na abortus

In 1941 werd Amrita Sher-Gil plotseling ziek vlak voor de opening van een tentoonstelling in Lahore. Ze raakte in een coma en overleed na enkele dagen. Hoewel de precieze omstandigheden van haar dood nooit zijn opgehelderd, bestaat er het vermoeden dat een infectie na een abortus de oorzaak is geweest van haar jonge overlijden. Amrita Sher-Gil is slechts 28 jaar oud geworden.





Haar werk is in Europa helaas weinig te zien

De invloed van Amrita Sher-Gil op de Indiase moderne kunst was ook na haar dood enorm.

Haar werk inspireerde generaties Indiase kunstenaars en zorgde ervoor dat vrouwen vaker de mogelijkheid kregen om te exposeren.

Zelf zei over haar kunst:
"Europa behoort aan Picasso en Matisse, maar India is alleen van mij."
Ze kreeg gelijk.

Haar oeuvre is tegenwoordig te zien in de National Gallery of Modern Art in New Dehli, maar helaas weinig in Europa.

'The little girl in blue' 1934. - (Zij heet Babette Singh Mann. leeft nog steeds en is inmiddels 92 jaar oud)



Amrita met drie van haar kunstwerken (1930)



Paul Gauguin

Geniaal maar ook controversieel

*Titel schilderij:
Wanneer is de bruiloft ?*

Geniaal maar ook controversieel

Gauguin bracht de eerste zes jaar van zijn leven door in Peru en woonde als volwassene in Parijs, Bretagne, Martinique, Tahiti en de Marquesas eilanden.

Op elke plek nam hij de lokale artistieke en culturele tradities in zich op en vond hij deze opnieuw uit.

Toen Gauguin voor het eerst naar Tahiti reisde, ontdekte hij tot zijn ontsteltenis dat een groot deel van de lokale cultuur door de kolonisatie was getransformeerd.

De werken die hij daar maakte zijn niet historisch accuraat, maar eerder een herinterpretatie van hoe het eiland ooit had kunnen zijn.

Gauguin werkte niet alleen als schilder, beeldhouwer, keramist, graficus en decorateur; hij vond op veel van deze gebieden ook nieuwe processen uit.

Gauguin was zijn hele carrière radicaal creatief.

Hij is nooit gestopt met experimenteren met nieuwe methoden, en zijn kunst blijft fascineren omdat ze onvoorspelbaar, tegenstrijdig en enorm gevarieerd blijft.



Vrouw met Mango



Belangrijk Tahitiaans beeldhouwwerk van Paul Gauguin geveild

Deze houten buste van Paul Gauguin met als titel 'Jeune Tahitienne' is voor 11,3 miljoen dollar verkocht bij Sotheby's in New York, een recordprijs voor een beeldhouwwerk van de 19e-eeuwse Franse kunstenaar.

Controverse rondom zijn nalatenschap

Naast het werk van Gauguin in de kunstwereld en zijn gevarieerde en soms volledig verzonnen inspiraties, is het noodzakelijk om zijn persoonlijke leven in ogenschouw te nemen.

Gauguin trouw met kind vrouwtje

Veel van de muzen in zijn werk hielden rechtstreeks verband met zijn persoonlijke leven. De inheemse vrouwen die hij portretteerde waren in het echte leven vaak zijn minnaars en hij schilderde regelmatig zijn jonge vrouw Teha'amana.

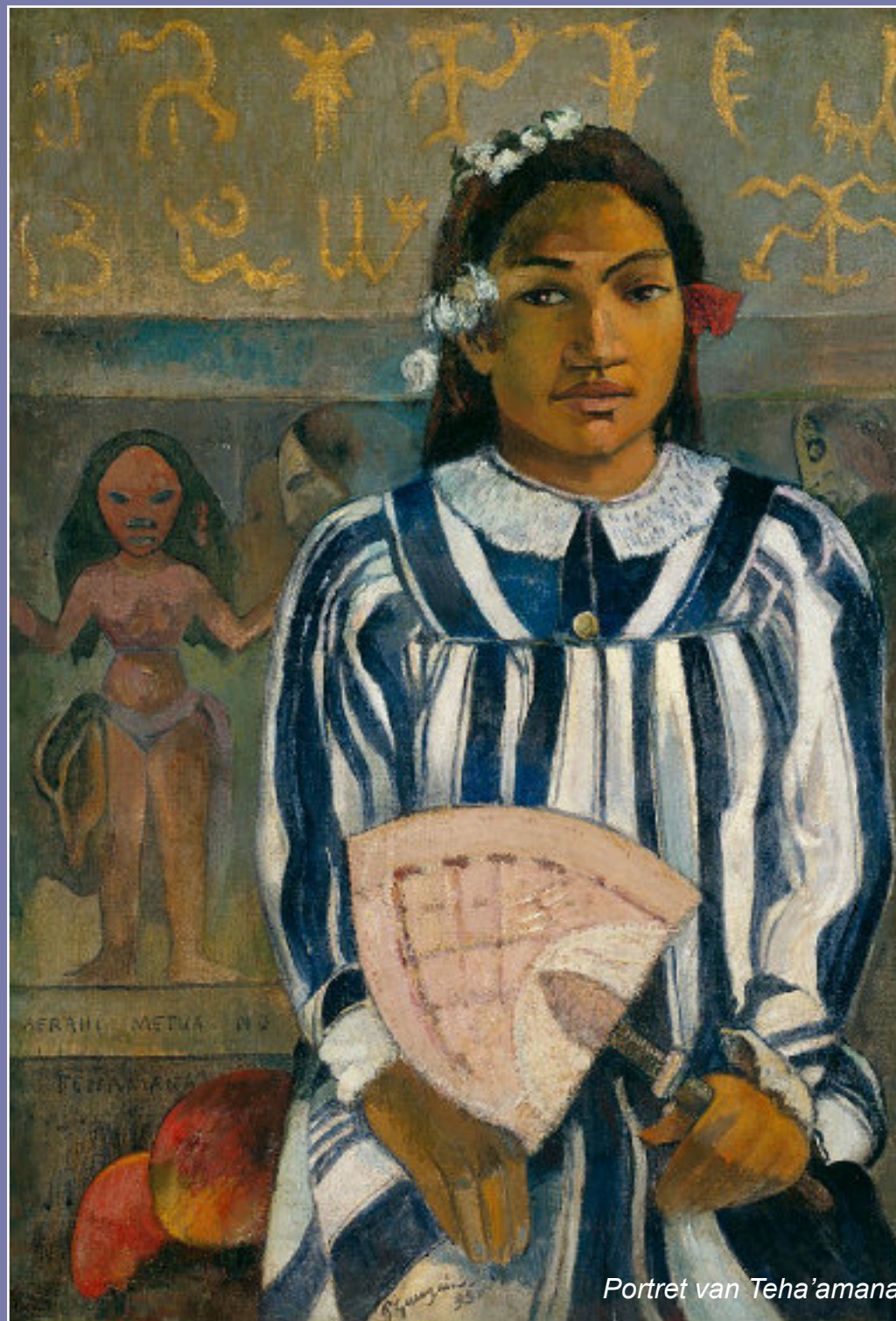
Dit meisje, dat pas dertien was toen ze met Gauguin trouwde, was een van de drie kind-vrouwen met wie Gauguin een relatie aanging tijdens zijn verblijf op de eilanden in de Stille Oceaan.

Naar huidige maatstaven zouden de relaties van Gauguin met zijn Polynesische muzen crimineel zijn

Hij staat bekend om het creëren van 'La Maison du Jouis' voor zichzelf, vertaald als 'het Huis van het Orgasme'. Bij zijn terugkeer naar Parijs in 1893 scheidde hij zich van Mette, zijn eerste vrouw, en emigreerde definitief in 1895.

Het is bekend dat hij zijn vrouwen en talloze andere vrouwen op Tahiti heeft besmet met Syfilis, terwijl hij wist dat hij deze besmettelijke ziekte had.

Er wordt aangenomen dat complicaties met de geslachtsziekte de oorzaak zijn geweest van zijn overlijden in 1903.



Portret van Teha'amana



De drie Tahitianen

Hij woonde op de Marquesas eilanden en stierf toen hij 54 was.

Hij heeft daar een groot deel van zijn leven gewoond en is nooit meer naar Frankrijk teruggekeerd.

Je kunt niet anders dan geloven dat er iets moet zijn geweest dat hem ertoe bracht te blijven. Sommigen karakteriseren hem als een sympathieke boef die leefde met een vrijheid waar velen alleen maar van kunnen dromen.

Paul Gauguin overtrad de regels over kleur en lijn. Maar de details van zijn persoonlijke leven zijn zeer controversieel.

Maar is het eerlijk om de geschiedenis te beoordelen naar de maatstaven van vandaag? Of moeten we hem beoordelen aan de hand van de sporen die hij heeft achtergelaten op de eilanden die hij bezocht?

Wederopstanding

Sarcofaag-achtige kist 1884-1885
Perenhout, met ijzeren scharnieren,
leer en rode vlek.

De buitenkant van deze doos is voorzien van Degas-achtige dansers en ingelegde Japanse netsuke-maskers. Binnenin sneed Gauguin een figuur uit die op een mummie lijkt. Deze elementen weerspiegelen de transculturele leningen die zijn handelsmerk werden.



Moderne
kunst ?





Moderne
kunst ?



Moderne kunst ?..... echt niet

Hilarische tekeningen uit de middeleeuwen van exotische dieren

Middeleeuwse kunst bestrijkt een periode van ongeveer duizend jaar (ca. 500 tot 1500 n.C.), en omvat een breed scala aan stijlen, stromingen en media.

Populaire kunstvormen waren sculpturen, schilderijen, fresco's, glas in lood, illustraties, mozaïeken en tapijtwerk.

Belangrijke invloeden voor kunstenaars in middeleeuws Europa waren het artistieke erfgoed van het Romeinse Rijk, de iconografie van de vroege katholieke kerk en de 'barbaarse' culturen van Noord-Europa.

De opdrachtgevers waren in vrijwel alle gevallen religieuze instellingen.

Kunstenaars zelf werden gedurende de middeleeuwen gezien als ambachtslieden, net als een smid of metselaar, en genoten een lage maatschappelijke status.

Toch maakten zij werken die nu behoren tot de belangrijkste uit de kunstgeschiedenis, van de rijkelijk versierde kalligrafie in het Book of Kells tot het borduurwerk in het tapijt van Bayeux, waarop de Slag bij Hastings is afgebeeld.

Daarnaast waren er de gigantische slakken.

De moordlustige konijnen. De kruiwagen vol fallussen. Met andere woorden: middeleeuwse kunst zat vol met bizarre en vaak grappige elementen. Deze trends bewijzen dat middeleeuwse kunst, ondanks het serieuze, religieuze imago, doordrenkt is met humor en erotische verwijzingen.

Een olifant zonder oren, een krokodil op lange benen en een walvis met een hondensnuit – middeleeuwse afbeeldingen van dieren slaan de plank geregeld mis. Je kunt het de kunstenaars moeilijk kwalijk nemen.



In veel gevallen moesten zij dieren afbeelden die ze zelf nog nooit hadden gezien. Ook is het waarschijnlijk dat kunstenaars in sommige gevallen bewust afweken van een realistische weergave, uit humoristische overwegingen of om een verhaal te vertellen.



Het Dieren Museum
Het online museum over het dier in de kunst en cultuur

Dierenkunst en de relatie tussen mens en dier

Het online Dierenmuseum laat je kennis maken met de verschillende manieren waarop dieren in de kunst te zien zijn. Hierbij ligt de focus op beeldhouwkunst en schilderkunst. De website vertelt over de geschiedenis van dierenkunst en de betekenis van dierenkunst. Hiermee krijg je tevens een cultuurhistorisch perspectief op de relatie tussen mens en dier: een beeld van hoe we ons tot dieren verhouden, hoe we over dieren denken, hoe we met dieren omgaan en in hoeverre hun belangen meetellen, vroeger en nu.

Kunst toont vaak meer dan schoonheid

Veel dierenkunst toont de schoonheid van dieren en brengt onze bewondering voor dieren tot uiting. Daar kunnen we enorm van genieten.

Waar we niet altijd bij stilstaan, is dat er vaak een verhaal of boodschap achter een kunstwerk schuil gaat of dat het dier als symbool voor iets anders is gebruikt. Dan is het even zoeken naar de diepere betekenis. De diepere betekenis van een kunstwerk kan ook te maken hebben met een maatschappelijk protest.

Het kunstwerk bekritiseert een bepaalde situatie in de omgang met dieren, stelt deze beeldend ter discussie, roept vragen op en nodigt uit tot nadenken. Dan hebben we het over kunst als kritiek.

Kunst als kritiek: gaan we respectvol om met dieren?

Vaak gaat het hierbij om de vraag of we wel respectvol met dieren omgaan. Mogen we dieren houden voor gezelschap, voedsel, vermaak, onderzoek, sport en werk?

Waarom wel, waarom niet?

Waarom is het ene dier een huisdier en eten we het andere dier op? Zorgen we goed voor dieren? Hebben ze een goed welzijn? En gaan we wel goed om met dieren in het wild? Kunnen zij nog voortbestaan en leven in welzijn?

Die vragen zijn zichtbaar in de kunst van kunstenaars die hun kunst gebruiken om bij de kijker kritische vragen op te roepen en geven stof tot nadenken.

<https://dierenmuseum.nl/>





De Venus van Willendorf, een 11,2 cm hoog beeldhouwwerk vervaardigd tussen 30.000 en 25.000 jaar vóór Chr. is genoemd naar de stad waar zij werd ontdekt. Namelijk Willendorf in Oostenrijk.

De steen waarvan het is gemaakt, was echter nergens in de omgeving te vinden – een feit dat het object jarenlang in mysterie heeft gehuld. Nu denken onderzoekers dat ze een antwoord hebben op de geschiedenis van het beeldje, door de unieke rots in Noord-Italië te lokaliseren.


Venus beeldjes zijn kleine sculpturen van vrouwelijke vormen. Algemeen wordt aangenomen dat ze rituele doeleinden hebben gediend en ideeën hebben gevierd die verband houden met vruchtbaarheid, waaronder vrouwelijkheid, godinnen en erotiek.

Hoewel de meeste gevonden Venus beeldjes van ivoor of bot waren gemaakt, onderscheidde de Venus van Willendorf zich door het gebruik van ooliet - een rots die zich nergens in de buurt van de ontdekkingsplaats in Oostenrijk bevond.

Eindelijk hielpen afbeeldingen met een hoge resolutie van het materiaal van het beeldje de oorsprong te traceren naar een regio boven het Gardameer in Noord-Italië. Deze nieuwe bevinding werd vastgesteld door een antropologisch team van de Universiteit van Wenen.

Deze doorbraak roept opnieuw weer vragen op over hoe het beeld in Oostenrijk terecht kwam. Het is mogelijk dat de mensen het stuk met zich mee droegen toen ze door het land trokken. Waren mensen 30.000 jaar geleden in staat om te voet dergelijke grote afstanden af te leggen ?

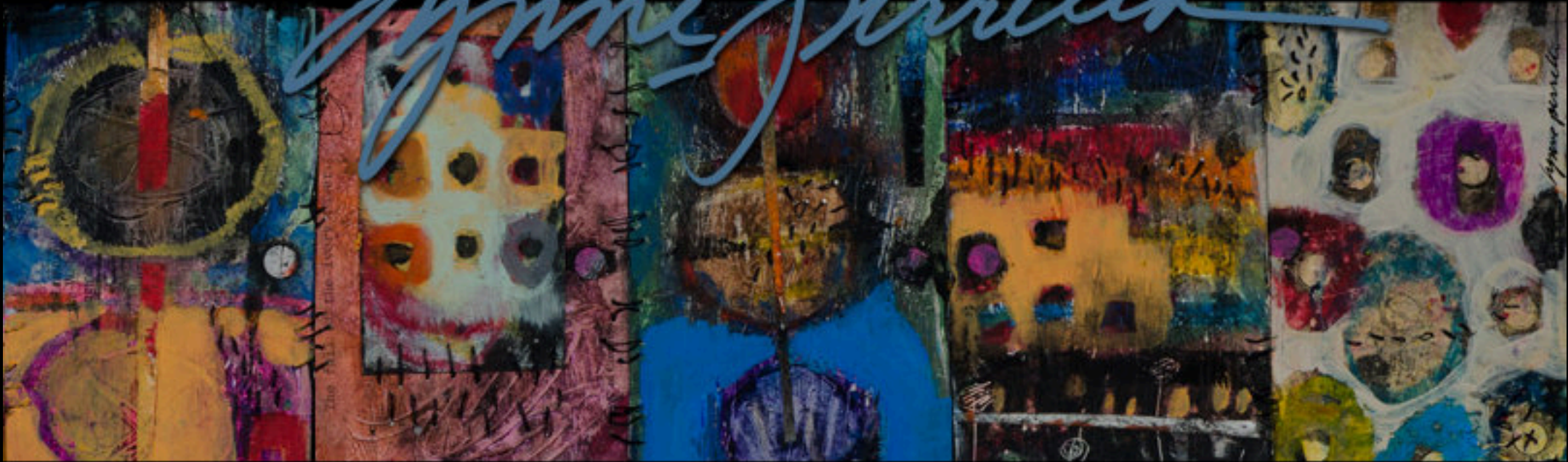
30.000 jaar oude Venus blijft een enigma



**Kunstenaar
of hobbyist?**

dekwast.nl

LYNNE PERRELLA



“Ik ben altijd op zoek naar een creatieve vonk of een uitbarsting“

Lynne is een mixed-media kunstenaar, auteur en workshop presentator uit Columbia County in de staat New York - USA.

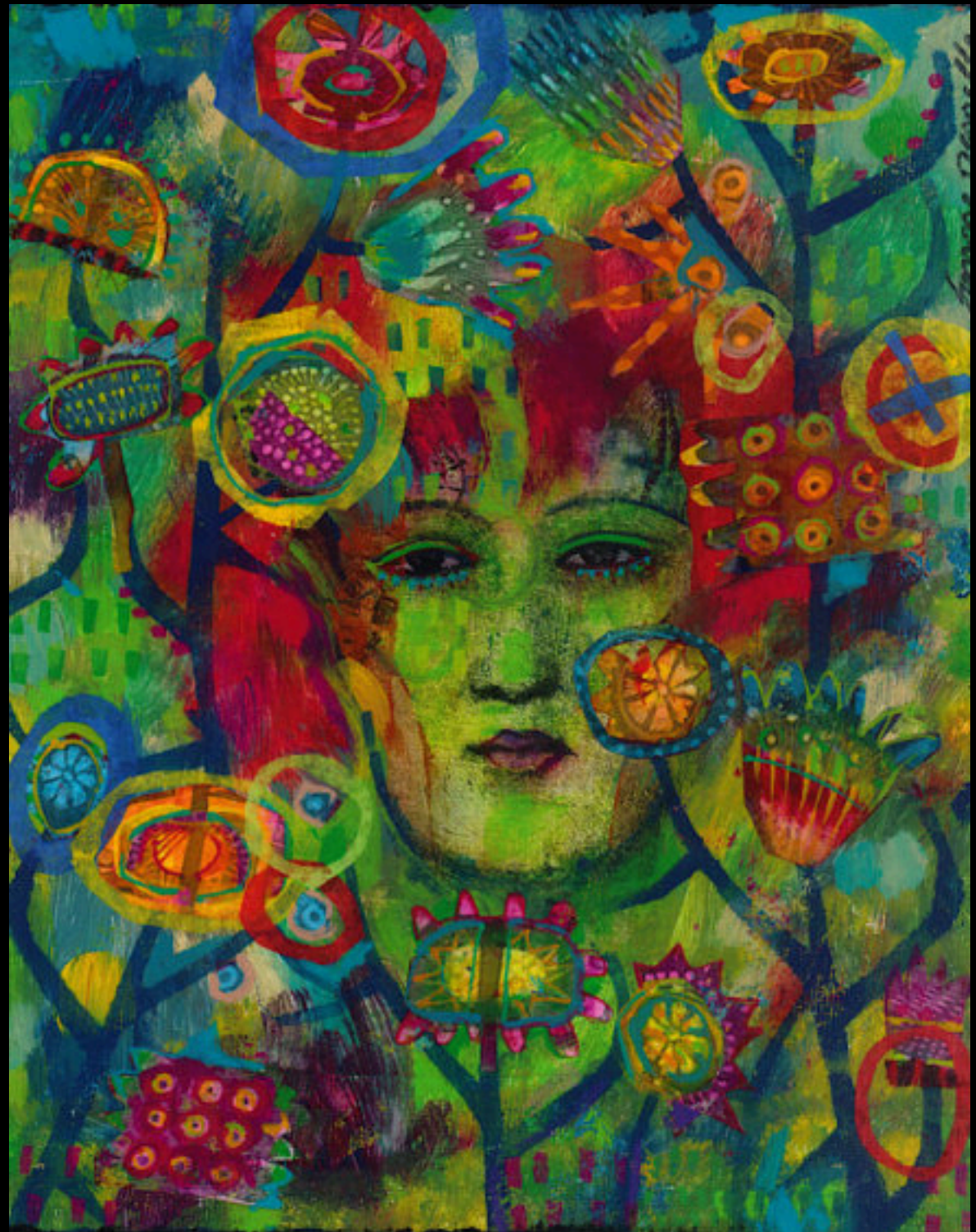
In een vorig leven was ze ontwerper, mode illustrator en zelfstandig commercieel kunstenaar, auteur van 5 boeken over Mixed Media en collages, en hield zij zich bezig met o.a. bedrijfscommunicatie
Haar huidige interesses zijn collages, assemblage en unieke boeken.

Lynne: "Voor mij telt alles. Mijn kunstwerken gaan over overvloed, gelaagdheid en stapeling. Alles wat ik heb gezien, waar ik van heb genoten, waar ik door geobsedeerd ben en wat ik heb ontdekt, komt in mijn ideeën proces terecht.

Ik vergroot graag de hoeveelheid ideeën door elk thema te combineren met een subthema. Ik heb bijvoorbeeld afbeeldingen van insecten onderzocht, maar deze ook gecombineerd met klassieke renaissance portretten.

Ik ga elke dag naar mijn studio om de pols te voelen van wat ik voel, om doelen te stellen, te ontsnappen, uit te leggen en uit te drukken. Het is niet mijn bedoeling om een zeker resultaat te hebben in de studio, maar ik weet dat als ik naar mijn kunst tafel ga en onderzoek doe, er iets goeds uit zal voortkomen.

Misschien slechts een observatie of persoonlijke ontdekking, niet altijd een kunst uitkomst. Maar ik ben daar op zoek naar een vonk of een uitbarsting, en ik weet dat de studio mijn plek is voor dat ontwaken





As you like it – theatraliteit ten top

Lynne: "Ik werk graag in een serie. Ik hou van de uitdaging om een oeuvre rond een thema/idee te creëren.

Mijn serie, gebaseerd op Shakespeare's "As You Like It", introduceert personages uit het stuk en geeft hints over hun verhaallijnen en relatie tot elkaar.

Ik heb zo genoten van de uitdaging om de jonge Rosalind te laten zien als een vrouw die zichzelf vermomt als man, en de naar voren gerichte figuur heeft een poppen achtige uitstraling, wat de komedie van fouten onderstreept. De serie is het resultaat van onderzoek naar de auteur zelf (een eindeloos onderwerp!) en ik heb mezelf benoemd tot regisseur, kostuummeesteres en productieontwerper toen ik deze serie kleurrijke/verhalende panelen creëerde.

Theatraliteit is iets waar ik vaak naar streef in mijn werk, en Shakespeare levert de ultieme inspiratie



William Morris hield zich met elke kunstvorm bezig

Lynne: “Ik heb letterlijk tientallen boeken over William Morris in mijn studio. Elk van deze collages is een eerbetoon aan een specialiteit van Morris (een duizelingwekkende reeks, aangezien hij zich met bijna elke kunstvorm bezighield!) en ze worden allemaal gecombineerd met een meeslepend eeuwenoud profielportret. Ik begin elke collage met een complexe ‘onder schildering’, gemaakt met acrylverf, en dan begin ik met het lagen proces met afbeeldingen, olie pastels, sjabloneren, mono printen, enz. Net als talloze andere kunstenaars bewonder ik Morris vanwege zijn onverzadigbare nieuwsgierigheid, sociaal activisme en grenzeloos enthousiasme. En voor mij heeft een serie altijd (heerlijk!) een open einde. Naarmate ik meer en meer leer over William Morris en zijn prestaties, weet ik dat ik iets aan deze serie zal toevoegen.

Lynne Perrella



Inspired by William Morris



Montmartre, meer dan een toeristische wandeling

Lynne: "Reiservaringen leiden vaak tot mijn werk. Het maken van collages als ik thuiskom van een reis verlengt de ervaring en versterkt de hoogtespunten van de reis. Een goede vriendin van mij nodigde me uit om met haar mee te gaan op een wandeltocht door Montmartre, en het werd veel meer dan alleen een schilderachtige toeristische wandeling.

Terwijl we door de kronkelende smalle geplaveide straatjes naar boven liepen, verwachtte ik Van Gogh tegen te komen met zijn ezel, of Lautrec met zijn wandelstok en een stapel posters.

Ik heb onlangs een tentoonstelling over Montmartre gezien in de National Gallery of Art in Washington DC, en alle unieke locaties, opmerkelijke entertainers en artiesten, en culturele toetsstenen wervelden door mijn gedachten.

Nadat ik had gelezen over de bijzondere benadering van Lautrec op het gebied van poster ontwerp, sneed ik mijn eigen stencils uit om grote vlakken met effen kleuren te creëren, en gebruikte ik zijn legendarische ideeën over het toevoegen van elementen van landschap, letters en Aziatisch geïnspireerde spetters. Hoewel mijn werken zijn gemaakt op enveloppen van 9" x 12," riep ik het uiterlijk op van zijn bekende enorme gezeefdrukte posters en brede zijden.

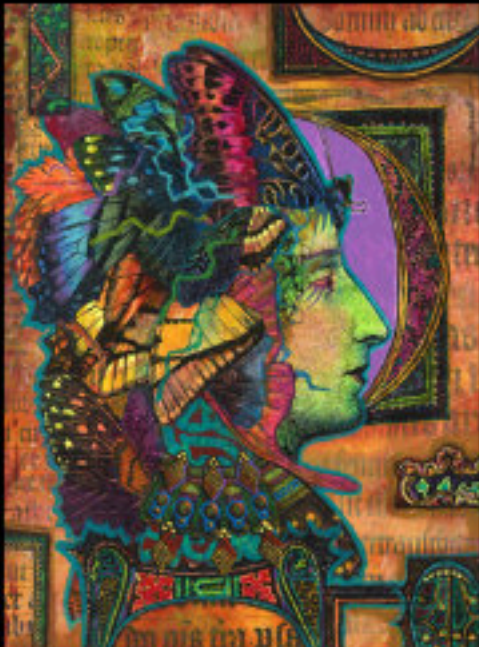
Insecten, delicate complexiteit



Lynne Perrella

“Het jaar dat ik insecten onderzocht, kon ik na een reeks collages niet meer stoppen. Mijn interesses vloeiden over in een hele verzameling stempels. Mijn persoonlijke schetsboeken stonden boordevol insectentekeningen en mijn ideeën mappen barsten bijna uit elkaar.

De complexiteit en delicate van insecten spreekt mij aan – hun schoonheid en uithoudingsvermogen zijn sierlijke tonen in de natuurlijke wereld; toch zijn onze ontmoetingen met hen vluchtig en vaak verkeerd begrepen.



Voor mijn paneel over spinnen heb ik een versie met juwelen gebruikt. Ik kan niet aan kevers denken zonder aan scarabeeën te denken, dus heb ik de insecten verwerkt in een Fayum-achtig portret, omgeven door tempel omhulsels en bezaaid met edelsteen achtige insecten.

Vlinders sieren de pagina's van een middeleeuws manuscript, en de elegante architectuur van een libel wordt gecombineerd met DaVinci achtige spiralen en klassieke academische weergaven.“

Lewis schaakstukken - doordrenkt van mysterie en intriges



Lynne Perrella

“Ik denk dat we allemaal deze ervaring hebben gehad: in een museum of galerie komen we een object tegen dat lijkt te stralen van verborgen mysteries, en we worden bijna buiten de logica gelokt om te blijven staan staren. We hebben een verdoemd gevoel van ‘Ik kan niet weggijken’, en we weten dat deze toevallige waarneming voorbestemd was.

Dat gevoel had ik decennia geleden ook toen ik de Lewis-schaakstukken voor het eerst zag in het British Museum. Deze kleine figuren hadden mij in de ban, en ik had een irrationele drang om ze vast te houden; misschien zelfs tegen mijn oor houden en luisteren naar gefluisterde verhalen.

Ja, irrationeel!? Ik ging op zoek om er alles over te leren, en de laatste jaren was ik heel blij toen de hele voorraad schaakstukken (uit twee verschillende museumcollecties) werd verzameld in een van de meest opmerkelijke middeleeuwse musea ter wereld, The Cloisters. in New York-stad.



Lewis Chess Pieces



Nog steeds volkomen meeslepend, en verleidelijk, nog steeds doordrenkt van mysterie en intriges. Ah, de koningin met haar hand voor haar gezicht in grote afgrijzen.....Oh, de eerbiedwaardige koning met zijn regalia en ceremonieel zwaard.....Ho, de angstaanjagende Berserker (Viking krijger) die zijn tanden over zijn schild klemmt! Allemaal in kleine gravures die in je hand passen.”

De drie gratiën alwetende wijze vrouwen

Lynne: “Ik hou van de charme van klassieke portretten van Ingres of Piero dell Francesca, en ik transformeer ze herhaaldelijk in mijn werk. Maar soms kan een anoniem gezicht op een eeuwenoude altaar muurschildering het ultieme karakter voor een collage bieden. Voor dit trio gebruikte en hergebruikte ik hetzelfde frontale portret voor een trio alwetende wijze vrouwen. De Drie Gratiën suggereert een verzameling van wijsheid, instinct, verwantschap, uithoudingsvermogen en kwetsbaarheid. Het is mijn statement over de kracht van vrouwen en de feilloze manier waarop we samenwerken en dingen laten gebeuren. Soms in momenten van vreugde, en soms te midden van verdriet en verwarring.

Heiligdommen en lijkwaden in een motregen van gesmolten bijenwas



Lynne Perrella

Deze serie is gemaakt van wegwerpartikelen, weggegooide stukjes en imperfecte afdankertjes die ik tijdens reizen heb gevonden. Ik heb natuurlijke bijenwas gesmolten en over veel van deze stukken gemotregend, en ik vind het leuk hoe het oude papier en de grimmige voorwerpen eruit zien als ze met was zijn gepolijst.



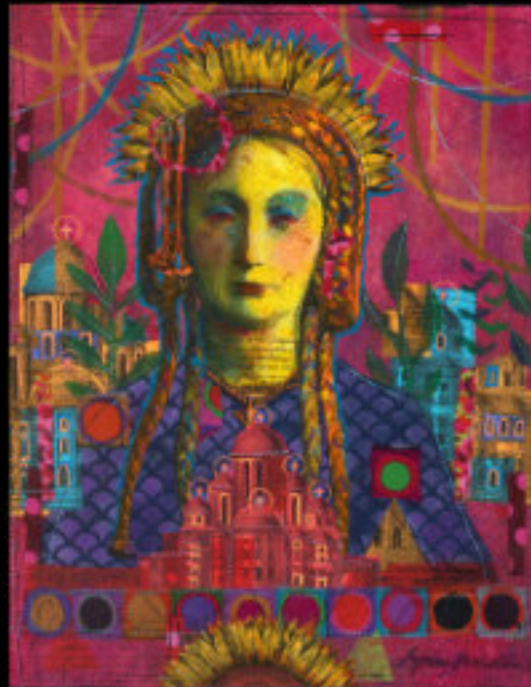
Relikwieën en rariteitenkabinetten hebben mij altijd gefascineerd, en bevatten vaak verdwaalde stukjes verweerde stof en niet te ontcijferen boekrollen en etiketten. Veel van de Lijkwaden bevatten toverstokken die zijn gemaakt van gebundelde/weggegooide papieren, vastgebonden met draad of touw, en vervolgens bewerkt met een priem of naald.

De inhoud van de toverstokken loopt naar buiten, soms gevangen in een laagje was; een viering van imperfectie en de schoonheid van verval.”

Shroud Series



Lynne Parrella



Ukraine/Sunflowers Series

Oekraïne serie Verwantschap met kleuren en patronen

Lynne: "Ik geef toe dat ik een voorliefde heb voor 'vintage' en historische thema's; maar toen de onderdrukking van Oekraïne door Rusland op de voorpagina verscheen, zat ik in de studio op zoek naar antwoorden.

Ik heb deze serie van vier panelen gemaakt en in beperkte oplage sets blanco wenskaarten (en originele kunstwerken) verkocht in mijn Etsy-winkel en de opbrengst gedoneerd aan de World Central Kitchen van Jose Andres (een inspirerende onderneming die naar slagveld locaties gaat en zorgt voor gezonde voedsaam eten.)

Voordat ik aan deze serie begon, was ik een blanco lei en wist ik niets van Oekraïense klederdrachten en tradities; maar vrijwel onmiddellijk voelde ik een verwantschap met de van kleuren en patronen doordrenkte uitbundigheid achter de kledingstukken.

Grote draagbare corona's van zonnebloemen, tarweschachten en andere natuurlijke materialen waren ontzagwekkend voor mij, en ik vond het geweldig om te horen dat deze glorieuze voorbeelden van nationale trots opnieuw werden gedragen, om solidariteit te uiten.



Lynne Formale



Global Shape Shifters Series

Mondiale vorm veranderaars

Verweven van verschillende culturen en hun ongebreidelde regalia.

Lynne: "Meer is meer. Met een serie werk met de titel 'Global Shape Shifters' roer ik de pot en verweef ik verschillende culturen en hun ongebreidelde regalia. Zonder puur lineair te kijken, combineerde ik eindeloze versies van persoonlijke verfraaiing... schelpen, amuletten, vezels, textiel, veren, scherven... en creëerde een wereldwijde gemeenschap van weelderige, ingelegde karakters. Ik vind het leuk om vreemde stukjes etnisch textiel te zoeken en te verzamelen, en ik gebruikte deze om een tastbare sfeer aan de panelen toe te voegen.

Stof heeft een uitstraling en een rijkdom die anders is dan verf, en ik combineer beide graag. Deze collages bevatten stukjes karton, ranken vezels, veren en geverfde stukjes kaasdoek, en nog veel meer. "

“Wat ga ik morgen leren?
Ik kan niet wachten om erachter te komen!”

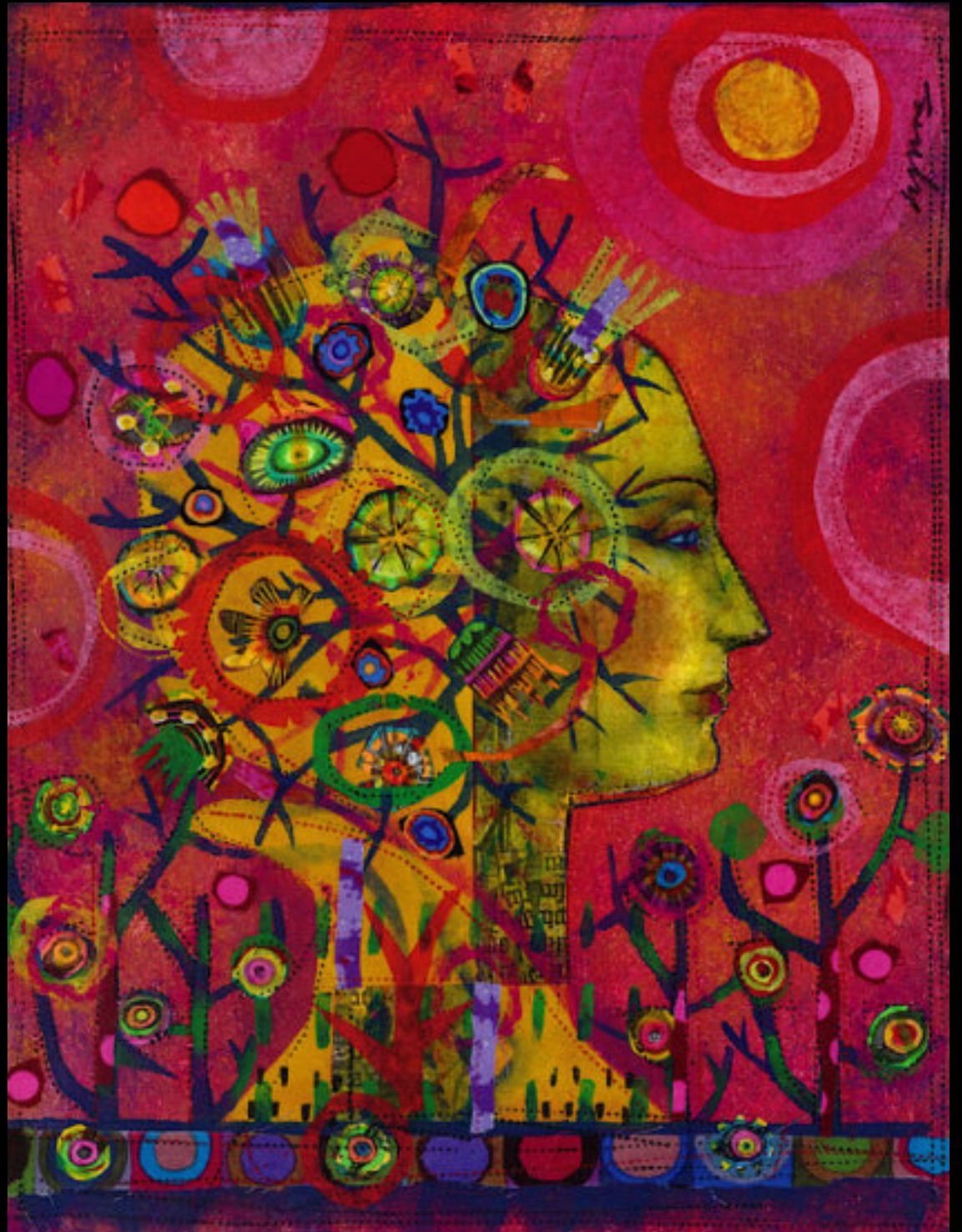
Lynne: “Ik ben kunstenaar sinds mijn vijfde.
Ik ben nu 77. Mijn doel is om tot het einde aan mijn tekentafel te blijven zitten.

Mijn hele leven lang is kunst mijn pad geweest.
Een leven lang geld verdienen met kunst? – Ja, dat kan.
Het is geen lineaire reis, en het vereist flexibiliteit en snelheid. Zoals legende Chuck Close zei: kunst is niet voor genieën, maar voor de arbeiders.

Het meest opvallend was de vraag van ontwerper Milton Glaser: “Wat leer ik door dit te doen?”
Ik denk dat ik weet wat hij bedoelde.
Elke keer dat ik de studio binnenkom, positioneer ik mezelf te midden van ideeën.

Wat ga ik morgen leren?
Ik kan niet wachten om erachter te komen!”

Website Lynne Perrella: www.LKPerrella.com





Sia Hollemans
kunst schilder

'Een wereld om in te zoeken, te verdwalen en antwoorden te vinden'

Haar mooiste ontdekkingen waren een tekening met viltstift op transparant papier tegen het raam plakken: die kleuren! En de technische middelen: hoe je een plafond met balken tekent als je nog nooit van perspectief hebt gehoord. En een ophaalbrug op het schoolbord. En hoe je een vergroting uittekent.

Uiten wat er van binnen leeft

Op de Pabo bleken er meer teken- en schilder materialen te bestaan en vooral bij kunstgeschiedenis ging een wereld open. Jugendstil, zo sierlijk. En vooral William Turner. "Zo kan je dus ook schilderen!"

De opleiding tot tekendocent gaf via twaalf vakken nog meer input. Het ging Sia eigenlijk om het 'dertiende vak': uiten wat er van binnen leeft. Hoe doe je dat?

Als je grondlaag aangeraakt wordt door muziek, als mensen zoeken naar de zin van hun leven, als losse zinnen en verhalen gevoelens wakker maken en beelden oproepen? En ook: als je tekent of schildert, wat draagt dat bij aan de wereld? Is het wel ergens goed voor?

Schilderen en tekenen blijkt Sia niet te kunnen laten, want zo ontstaat er immers een nieuwe wereld met vermoedens en verwachtingen, met beloftes en met hoop. Een wereld om in te zoeken, te verdwalen en antwoorden te vinden.

*Christoforus 1 - Op weg naar de wonderen van de wereld
Olieverf 100 x 100 cm.*

Hij was zo blij met zijn kleindochter. Met haar vertrouwen en vrolijke nieuwsgierigheid.

Hij zou haar altijd overal tegen alles beschermen.



Het thema Christoforus is daar een voorbeeld van.

Christoffel de reis heilige, die eindelijk zijn bestemming in het leven vindt door te doen wat hij kan: als veerman een kind naar de overkant van de rivier te dragen.

Misschien ervoer hij het zo:
Ik draag je
Je bent mijn schat, mijn hoop, mijn vriend

Zonder jou ben ik een mens
die de weg niet vind
Breng me waar ik leven mag
draag mij mijn toekomst in
Je warme handen, sterke schouders
je zachtheid en je tederheid
zijn mijn nieuw begin
Je draagt mij
Ik ben jouw kijkend kind

*Christoforus 6 - Blijf maar bij mij
Olieverf 70 x 90 cm.*

*Voor het stoplicht moesten ze wachten. Het kon hem niet lang genoeg duren, dat hoofdje op zijn schouder, haar warme adem in zijn nek.
Hij vergat te kijken of het licht op groen sprong.
Dat gaf niets.*

Samen stonden ze als onder een beschermende stolp.





*Sterke vrouw
Acryl 50 x 60 cm.*

Ze zat daar zo, poserend voor een groep schilders. Ze bleef alert, spraakzaam, gaf haar mening.

Zelfs uit haar rug straalde de energie alsof ze elk moment kon zeggen: "Genoeg!"



Wachten

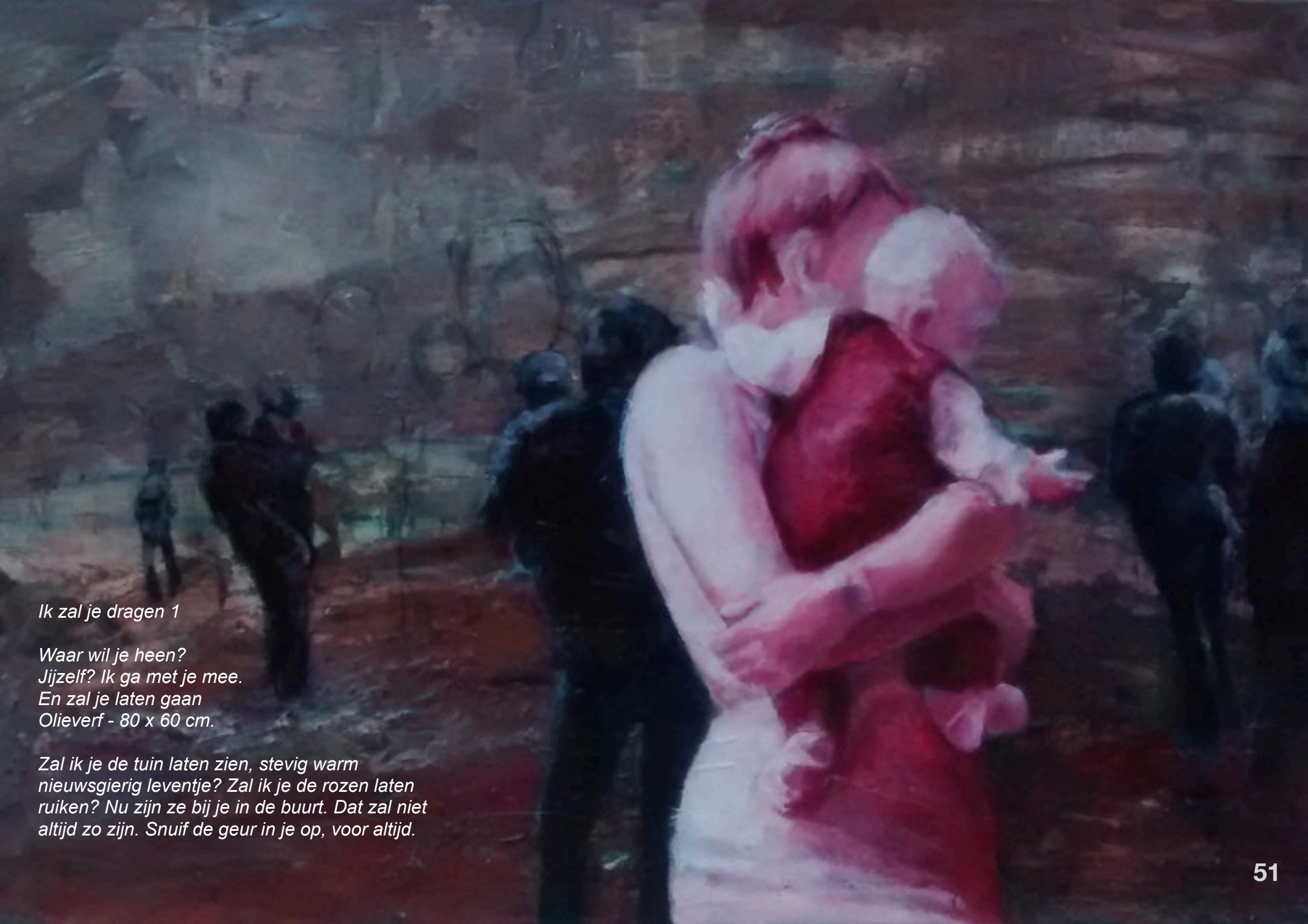
*Het wordt vanzelf avond op deze dag
Olieverf - 90 x 120 cm.*

Ja het leek gezellig.

Het leek rustig en zomers.

*In haar hoofd woedden herfststormen op
zoek naar ruimte.*

*Ze zette haar ogen op uit, zodat ze haar
niet zouden verraden.*



Ik zal je dragen 1

*Waar wil je heen?
Jijzelf? Ik ga met je mee.
En zal je laten gaan
Olieverf - 80 x 60 cm.*


*Zal ik je de tuin laten zien, stevig warm
nieuwsgierig leventje? Zal ik je de rozen laten
ruiken? Nu zijn ze bij je in de buurt. Dat zal niet
altijd zo zijn. Snuif de geur in je op, voor altijd.*

Olieverf is voor Sia het ideale materiaal om te zoeken naar de gewenste sfeer en structuren. Met ondersteunende muziek voelt werken aan een schilderij als een opening van de ziel.

Ze is ook opgeleid tot gespecialiseerd portretschilder, werkt vrij, in opdracht, exposeert en illustreert.

Sia geeft schilder en tekenlessen in Gorinchem & Hardinxveld-Giessendam.

www.siahollemans.nl



Ik zal je dragen 2

*Ik draag je. Waar wil je heen?
Jijzelf? Ik zal er zijn voor jou.*

Olieverf - 80 x 60 cm.

*Kom maar klein pakje. We voelen elkaars warmte en zachtheid en zullen die blijven voelen.
Ook als je weg kunt lopen en je eigen gang gaat.*

Jon Foreman uit Wales, Engeland, houdt huis op het strand

De subtiele onregelmatigheden en variaties van de natuur zijn voer voor Jon Foreman.

Met behulp van gevonden bladeren, stenen en zand assembleert de in Wales gevestigde kunstenaar wervelende gradiënten en organische motieven die uitstralen over bosbodems en stranden.

Hij rangschikt elke compositie nauwkeurig op maat en kleur, waarbij hij vertrouwt op geometrische basisprincipes om een bescheiden materiaal en een onconventionele achtergrond om te zetten in verbluffende kunstwerken.

Aangezien de constructies slechts een korte tijd meegaan voordat ze worden weggeblazen of weggespoeld, ga je naar Foreman's Instagram om ze in onberispelijke staat te zien.

<https://sculpttheworld.smuqmuq.com/>



26 oktober
Nacht van
de Nacht

Beklim de
Domtoren in
Utrecht in het
donker en laat je
verrassen door de
magie van de
nacht!



Bloemen en meer Keimpe van der Kooi

We verlengen de zomer met een solo
expositie van het kleurrijke en vaak zomerse
werk van Keimpe van der Kooi.

Galerie Bonnard
Berg 9
5671 CA Nuenen

De expositie duurt tot en met 27 oktober
2024 en is gratis te bezoeken

info@galeriebonnard.com

DRAKEN & DEMONEN

5000 JAAR AZIATISCHE KERAMIEK UIT DE COLLECTIE ANDERS



Nu t/m zondag 4 januari 2026

Maak een reis langs de highlights uit de meer dan 1.400 stukken tellende collectie keramische objecten van het echtpaar George Anders en Netty Bücher.

Elk object vertelt iets over de belevingswereld, dagelijkse gewoonten en rituelen en de drang tot versieren in Aziatische culturen.

Van theedrinken tot voorouderverering en van draken tot demonen.

Bezoekadres
Museumeiland 1
9711 ME Groningen

<https://www.groningermuseum.nl/>



Vincent van Gogh, *Olijfgaard, juni 1889*

Zoeken naar zingeving

Kröller-Müller Museum | 05/10/2024 - 11/05/2025

Zoeken naar zingeving was de drijvende kracht achter Helene Kröller-Müllers persoonlijke leven en verzameling. Dwars door de collectie volg je haar reis langs kunstenaars en stromingen, filosofie en spiritualiteit. Haar bestemming was een museum als een centrum voor geestelijk leven, geplaatst in de rust van de natuur.

Zoektocht naar zingeving is een tentoonstelling die inspireert en uitnodigt tot eigentijds filosoferen over het leven en kunst.

Je ziet kunstwerken van onder anderen Vincent van Gogh, Johan Thorn Prikker, Jan Toorop, William Degouve de Nuncques, Odilon Redon, Pierre Puvis de Chavannes, Jan Sluyters, Charley Toorop en Piet Mondriaan. En beeldhouwwerken van onder anderen John Rådecker en Johan Coenraad Altorf.

Wanneer: 05/10/2024 - 11/05/2025
Waar: Kröller-Müller Museum
Houtkampweg 6
6731 AW Otterlo
+31 (0)318 591241

<https://krollermuller.nl/>

Di - Zo : 10.00 - 17.00



Echoes of the Nile

<https://www.rmo.nl/uw-bezoek/activiteiten/echoes-of-the-nile/>

Rijksmuseum voor oudheden in Leiden
presenteert: Echoes of the Nile

vrijdag 27 september 2024 om 19.00 uur
Avond met muziek, dj's, poetry reading, workshops, en talks
Speciaal voor Echoes of the Nile wordt het
Rijksmuseum van Oudheden omgetoverd tot festival-locatie.

Hoor, zie en voel de echo's van duizenden jaren cultuur
rondom de Nijl: het oude Egypte en Nubië. Met muziek, dj's,
rondleidingen, een poetry reading, workshops en talks voel
je hoe de aantrekkingskracht van het oude Egypte en Nubië
doorklinkt in het hier en nu.

Tijd: 19.00 – 23.00 uur
locatie: Tempelzaal, museumtuin en Egyptische zalen

Programma Echoes of the Nile

Geniet naast de Egyptische tempel van de prachtige stem
van de Soedanees-Nederlandse zangeres Hatoon. Dans
mee tijdens de DJ-sets van Katayoun en Bouba Dola en
swing op de jazz van het Bart Wirtz Quartet, dat de muziek
van legendarische artiesten als Pharoah Sanders en
Alice Coltrane vertolkt. Vlieg mee door het buitenaardse
universum van de poëzie van Sun Ra – de pionier van het
Aprofuturisme – tijdens de poetry reading session door
multidisciplinair kunstenaar Bouba Dola.

Ad de Rouw



Gevonden op de kade van een oude zeehaven: een flink stuk oud ijzer. Aan één zijde zat schroefdraad en de andere zijde was een taps uitlopend en gesmeed vierkant. Na flink wat borstelen bleek dat de schroefdraad veel te verduren heeft gehad. Stukken schroefdraad zijn gewoon uitgebroken en/of tegen elkaar gesmolten. Dit is de basis van het object. Zes oude, kromme spijkers vertegenwoordigen de poten annex grijparmen. Verder is hij uitgerust met vleugels die van een oude tuinriek afkomstig zijn. Voor de kop is een grote oude textielschaar opgeofferd; de ogen van de schaar zijn voorzien van kogels uit een lager. Met wat rode en groene verf is het geheel afgewerkt. En zie hier een nieuwe variant van een sprinkhaan; of wat jij er als kijker/lezer in ziet.

Ad de Rouw uit Kerkdriel maakt kunst van gevonden metalen voorwerpen. Schroeven, bouten, stukken ijzer enz. alles wat hij op zijn (fiets) pad tegenkomt,

Hij verzamelt dit in een doos die hij zo nu en dan om kiept op de werkbank om te zien of hij er iets interessants van kan maken.

Mail: derou023@outlook.com



Evert Thielen

Museum van Bommel van Dam, hét museum voor moderne en hedendaagse kunst van Noord-Limburg, pakt dit najaar uit met een jubileumtentoonstelling van de realistische, in Venlo geboren schilder Evert Thielen (1954).

In de museum vullende presentatie Evert Thielen – De Luiken Open ontdek je bijna al zijn monumentale veelluiken.

Aan een van de getoonde luiken heeft Thielen de afgelopen jaren intensief gewerkt. Nu het bijna voltooid is, stelt hij het hier in deze vorm voor het eerst tentoon.

Ook telt de expositie een groot aantal schilderijen waaronder vele nieuwe en niet eerder vertoonde werken.

Aan de hand van universele thema's word je geprikkeld om met andere ogen naar zijn oeuvre te kijken. Een must-see!

15 september 2024 t/m 23 februari 2025
Voor deze tentoonstelling geldt een toeslag.

Tijdens Evert Thielen – De Luiken Open heb je een ticket met tijdslot nodig om de tentoonstelling te bezoeken. Het gekozen tijdsblok geldt als binnen komst tijd. Met tijdsloten kunnen we bezoekers over de dag verdelen en ervoor zorgen dat het niet te druk wordt.

Keulsepoort 1
5911 BX Venlo

<https://www.vanbommelvandam.nl/tentoonstellingen/evert-thielen/>





De ziel van Schokland

Paalwering, Schokland, Johan Briedé, 1930, collectie Zuiderzeemuseum

BRIEDÉ
1930



Kerk te Middelbuurt op Schokland door Jos Lussenberg 1904

Fotografie: Collectie Zuiderzeemuseum



United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization



World Heritage
in the Netherlands

Zuiderzeemuseum
Wierdijk 12 - 22
1601 LA Enkhuizen
0228-351111

<https://zuiderzeemuseum.nl>

<https://schokland.nl>

Bezoek vanaf 11 oktober De ziel van Schokland in het binnenmuseum; een boeiende tentoonstelling over het verdwenen Zuiderzee-eiland en zijn bewoners. 165 jaar geleden werd Schokland ontruimd; alle ruim 650 Schokkers moesten een nieuwe woonplaats zoeken, omdat het leven op hun eiland te gevaarlijk werd.

De ziel van Schokland toont dat migratie zelfs tot in de huidige generatie doorwerkt.

Ontdek hoe een eiland weliswaar voorgoed kon verdwijnen, maar nooit uit de harten van de bewoners en hun 10.000 nazaten.

Editie 14.5 van Passe-Partout Kunstmagazine verschijnt eind Oktober 2024



Wist U dat er ook een Engelse versie van
Passe-Partout Kunstmagazine beschikbaar is.
Voor meer informatie of een gratis abonnement mail naar:

Redactie:

sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

De laatste editie en alle eerdere edities van
Passe-Partout Kunstmagazine kunt u teruglezen op de website van
het Leerdams kunstenaars collectief

FatCat en 2 ballet danseressen door Degas:

FatCatArt.com: Svetlana Petrova

© *Passe-Partout Kunstmagazine 2024*

Wij zijn een stichting zonder subsidie.
Ons doel is om mensen warm te maken voor de kunst.

Want kunst kleurt je leven !

Wij hebben vrienden nodig die met 10 euro per jaar
onze stichting steunen.

Wil jij alsjeblieft ook onze vriend worden ?

Ons rekening nummer is:
NL82 Rabo 01671774 00
t.g.v Stichting
Leerdams Kunstenaars Collectief